

گفت: من صدای ندا کننده‌ای در بیابانم که راه خداوند را راست کنید، چنانکه اشعیا نبی گفت. انجیل یوحنا ۱: ۲۳

یوحنا در انجیل خود هربار پس از اینکه از یک موضوع پیچیده الهیاتی صحبت می‌کند بلافاصله از آن مبحث خارج می‌شود. او با این کار به دنبال این است تا به مخاطبان خود زمانی برای تعمق بیشتر در مورد عیسای مسیح و آنچه درباره او گفته است بدهد. او پس از آنکه در آیات ۱۷ و ۱۸ از برتری مسیح نسبت به موسی صحبت می‌کند، برای بار سوم در فصل یک به سراغ یحیی می‌رود و دوباره ذهن خواننده را برای شوک الهیاتی بعدی آماده می‌سازد.

یوحنا در سومین بخش از اشاراتش به یحیی تعمید دهنده، با هدایت روح القدس تصمیم می‌گیرد تا به عهد قدیم و وعده‌ای که خداوند برای آمدن یحیی بیان کرده بود نگاهی بیندازد. او با استناد بر آنچه خودش به عنوان یکی از شاگردان یحیی دیده بود می‌نویسد: هنگامی که پیش‌کسوتان روحانی یهود برای شناخت بیشتر یحیی آمدند، او با اشاره به نبوتی که در کتاب اشعیا ۴۰: ۳ وجود دارد، رسالت خود را به بیان کرد. با توجه به تمام وعده‌های خداوند در عهد قدیم، یهودیان باید می‌دانستند که وعده خداوند این است که روزی خود او بر زمین قدم خواهد نهاد و پادشاهی او تا به ابد برقرار خواهد بود و پیش از به انجام رسیدن این وعده، یک نبی با مشخصاتی که در یحیی وجود داشت، خواهد آمد. موضوع بسیار مهمی که باید در آن تفکر کنیم این است که آیا مسئولیتی که خداوند بر دوش یحیی نهاده بود با مرگش به پایان رسیده است؟

در پاسخ به این پرسش باید گفت مسئولیتی که خداوند بر دوش انبیا نهاده بود همچنان ادامه دارد. در یوحنا ۱: ۲۱ فرستادگان از یحیی می‌پرسند آیا تو الیاس نبی هستی؟ یحیی در جواب می‌گوید نه من الیاس نیستم. از طرفی عیسای مسیح در متی ۱۱: ۱۴ به مخاطبان خود می‌گوید یحیی همان الیاس است که منتظر آمدنش بودید اما همگی ما می‌دانیم که یحیی از نظر جسمانی، آن الیاس نبود. مسیح با این کار به دنبال این بود تا به مخاطبانش بفهماند که برای خداوند، این پیام نبی است که از اهمیت برخوردار است. خداوند در تمام دوران عهد قدیم، اشخاصی را به صورت خاص برمی‌گزید و آنها را از روح القدس پر می‌ساخت تا هر یک از آنها پیام واحد خداوند را به قوم برسانند. عیسای مسیح در عهد جدید وعده می‌دهد که روح القدس را می‌فرستد تا در همهٔ ایمان‌داران ساکن گردد و این در صورتی است که در عهد قدیم، روح خداوند به صورت مقطعی و آن هم تنها بر اشخاصی خاص چون انبیا ساکن می‌شد.

یحیی در انجیل یوحنا ۱: ۲۳ می‌گوید: "من همان هستم که خداوند مرا به نام خوانده است تا راه را برای آمدن خداوند آماده سازم". کتاب مقدس، بارها تاکید کرده است که خداوند فرزندان خود را پیش از تولد، به نام می‌خواند و این موضوع در نحوه تولد یحیی نیز به چشم می‌خورد. خداوند خوانده‌شدگان را پس از اینکه به مسیح ایمان آوردند، از روح مقدسش پر می‌سازد. خداوند امروز ما را به نام خوانده و روح مقدسش در همه ما که به عیسای مسیح ایمان داریم ساکن است. این همان روحی است که در عهد قدیم بر انبیا می‌ریخت و آنها را از آنچه خداوند فرموده بود آگاه می‌ساخت و هدایت می‌کرد. از این رو همه ما که روح القدس خداوند را دریافت کرده‌ایم باید همچون یحیی و دیگر انبیای عهد قدیم، راه را برای بازگشت دوباره مسیح هموار سازیم و با موعظه کلام خداوند، انسان‌ها را به توبه از گناهانشان و ایمان به عیسی تشویق کنیم. این بزرگترین وظیفه‌ای است که خداوند به ما محول کرده است. پولس در رساله دوم قرنتیان ۵: ۱۸ آنچه یحیی پیش از آمدن مسیح به انجام می‌رساند و آنچه به عنوان وظیفه‌ای خطیر به ما ایمان‌داران محول شده است را خدمات مصالحه و آشتی می‌خواند. عیسای مسیح نیز به همین خاطر آنانی را که به او ایمان آورند بزرگتر از یحیی می‌داند.

حال باید از خود بپرسیم:

آیا اهمیت داشتن روح القدس را به درستی درک کرده‌ایم؟

آیا وظیفه‌ای که خداوند به ما محول کرده است را به درستی انجام می‌دهیم؟

آیا انجام اراده خداوند بر ایمان اهمیت دارد؟

آیا واقعاً برای انجام خواست و اراده خداوند تلاش می‌کنیم؟